

5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

καθ' ἣν μνεΐαν ποιούμεθα

τοῦ ἱεροῦ Νιπτῆρος, τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου,
τῆς ἐν Γεθσημανῇ προσευχῆς τοῦ Κυρίου
καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἰούδα προδοσίας τοῦ Κυρίου.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

(Τελεΐται συνήθως τῇ Μ. Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ἐνιαχοῦ ὁμως τελεΐται τῇ Μ. Πέμπτῃ πρωΐ).

Ὁ ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος: ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς (ἧν ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεὶ πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθεῖ ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτούς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτούς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ

ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια:

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθῆ, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης: Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς:

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστῶς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.
Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
(τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δύο)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούση, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ
καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὠφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν
δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί
σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ
τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη
ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς
ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου
ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ
σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς
τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ
ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν
τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ
σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ
ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς

τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄϊδι ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην
ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ
αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατατάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ
θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα
ἐαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν
ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ
τὰς χειρὰς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ
δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλεησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχὴ μου
προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἶμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ
ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου
ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ
ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς
τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ

ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐδὲ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειρὰς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

**Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἤτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλουΐα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρὶς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἑξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπεὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α
 α α α α ια α α α α α Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ιϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι
 ι ι ι ι α α α α α α α ια α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α λλη η η η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 α α ια α α α α

Σύντομον.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ϝ

Εκ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς Σε ο Θε
 ος δι ο τι φως τα προ σταγ μα τα Σε ε πι τη ης
 γης
 Α α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α
 Α α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α Α
 α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Δι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κωντες ε

πι τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α A

α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Ζη λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τος υ πε να ντι υ ρς ε δε ε ται

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α A

α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Προ σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσ θες αυ τοις

κα κα τοις εν δο ο ο ξοις τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α A

α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Καὶ τὸ παρὸν τροπάριον. (τρὶς)

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ο τε ε ε ε οί οί οί οί οί ε εν δο ο
ξοι Μα α α α θη η η η μα α θη η
ται αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω ω ω νι ι
πτη η η η η η η η η ρι ι ι ι ι τϛ
δει ει ει ει ει ει ει πνϙ ϙ ε ε ε ε φω ω
ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον το το τε ε
Ι ι ου ου ου ου ου δα α α α α α ας
ο ο ο δυ υ υ υ σε ε ε ο δυ σε ε βης
φι λα α α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι ι α α α α
α νο ση η η η η η η σα α ας ε ε σκο ο ο
τι ι ι ζε Εσκο τι ι ζε ε το και α νο μοι
οι οϊς κρι ι ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αις σε τον δι ι ι ι ι και ο ον κρι τη
η η η ην πα α ρα α δι ι δω πα ρα δι ι δω ω
σι βλε πε ε ε χρη η μα α α α α τω

ω ω ω ω ων ε ε ε ε ε ρα α ε

ε ρα α στα τον δι ι ι ι α α τα α α

α αυ τα α αγ χο ο ο ο ο νη η η ηχη η η

σα α α με ε ε ε ε νον φευ γε ε ε α

α κο ο ο ο ο ρε ε ε ε ε ε ε στο ο

ο ο ον ψυ υ υ υ υ χην την Δι ι ι ι

δα α σκα α α α λω ω ται α α α α αυ τα α

το ολ μη η σα α τολ μη η σα α σα α α αν ο

πε ε ρι παν τα α α ας α α α α α α γα α θο

ο ο ος Κυ ρι ι ε ε δο ο ξα α α α σοι

οι οι οι

Τὸ τέλος οὕτω.

Δ

Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε δο ο ο ο ο ξα α α α α σοι οι

οι οι οι οι οι

Τὸ σύντομον.
Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Ο τε οι εν δοξοι Μαθη ται εν τω νι πτη ρι τϵ
 δει πνϵ ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου δας ο δυ σε
 βης φι λα ρ γυ ρι α νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το
 και α νο ο μοις κρι ταις σε τον δι καιον κρι την πα ρα
 α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα τον δι α
 ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον φευ γε α κο ρε σον ψυ
 χην την Δι δα σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα α σαν
 πε ρι παντας α γα θος Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι
 Τὸ τέλος Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι οι

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Λουκ. κβ' 1-39).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἄζύμων ἢ λεγομένη πάσχα. Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν τὸν Ἰησοῦν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσηλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς. Καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι· καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτηε εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερο ὄχλου.

Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἄζύμων, ἐν ἣ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα, καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπὼν· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἴδου εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται, καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; Κακεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξάμενος τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπε· λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

Καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐχυνόμενον. Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὠρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται· ὑμεῖς

δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; Οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ δὲ εἶμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. Ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσεσθε ἐπὶ θρόνων κρῖνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ.

Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπη ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἶμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε· λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἶδέναι με.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλήσει τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγοράσει μάχαιραν. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι.

Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' (50) ψαλμόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρῖνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπέρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται
ὄστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ψάλλομεν τὸν παρόντα Κανόνα,

οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῇ μακρᾷ Πέμπτῃ μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

* Ἐκάστης ᾠδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν
συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο
τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ
ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος
ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς
κανόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰμός.

Ἦχος πλ. Βου

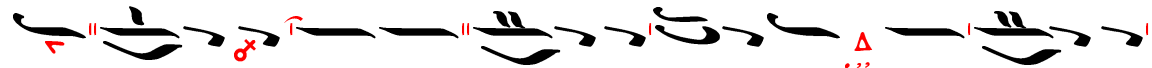

Τμη θειση τμα α ται ποντος ε ρυ θρος κυ μα το
τροφος δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αυ τος ο μϋ α οπ
λοις γε γο νως βα τος και πα νο πλι ι ταις τα φος ω
δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το εν δο ξως δε δο
ξα ζαι Χρι στοος ο Θε ος η η μων

Δο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ηπαν ται τι ι α και πα ρε ε κτι κη ζω ης
η α πει ρος σο φι α τϋ Θε ου ω κο δο μη σε
τον οι κον ε αυ της αγ νης εξ α πει ραν δροϋ Μη τρος να
ον γαρ σω μα τι κον πε ρι θε με νος εν δο ξως δε δο
ξα ζαι Χρι στοος ο Θε ος η η μων

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Μυ στα γω γου ου σα φι λης ε αυ της την
ψυ χο τρο φον ε τοι μα ζει τρα πε ζαν αμ βρο σι ας

 δε η οντως σο φι α τθ Θε ου κιο να κρα τη ρα πι ζοις

 προ σελ θω μεν ευ σε βως και βο η σω μεν εν δο ξως δε

 δο ξα ζαι Χρι ζο ος ο Θε ος η η μων

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω νων
 α μην

Α κου τι σθω ω μεν παν τες οι πι στοι συ γκα
 λδ με νης υ ψη λω κη ρυ γμα τι της α κτι στκ και
 εμ φυ τθ σο φι ας τθ Θε ου βο α γαρ γευ σα σθε ε και
 γνοντες ο τι Χρι ζο ος ε γω κρα ζα τε εν δο ξως δε δο
 ξα ζαι Χρι ζο ος ο Θε ος η η μων

Η καταβασία
 (Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

Τ μη θει ση τμα α ται ποντος ε ρυ θρος κυ μα το
 τρο φος δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αυ τος ο μκ α οπ
 λοις γε γο νως βα τος και πα νο πλι ι ταις τα φος ω
 δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το εν δο ξως δε δο
 ξα ζαι Χρι στο ος ο Θε ος η η μων

Αργή καταβασία. (Είρημολόγιον Μπαλασίου)

(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

Τμη θει ση τμα ται αι αι αι πο ον τος ε
ε ρυ υ υ θρο ος κυ μα το τρο φος δε ξη η
ραι νε ε ται αι βυ υ υ θος ο αυ τος ο μου α
α οπ λοι οισ γε ε γο ο ο νω ως βα τος και πα
νο ο ο πλι ι ι ταις τα α α φος ω δη η η
δε θε ο τερ πη ης α νε ε με ελ πε ε ε ε
το εν δο ο ο ξωσ δε δο ξα ςαι Χρι ι στο ο
ο ος ο ο ο Θε ε ο ος η η μων

Ωιδὴ γ'. Ὁ εἰρημός.

Κυ ρι ος ων πα αν των και κτισης Θε ος το κτι στον
ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τον η νω σας και το
Πα ασ χα οισ ε μελλεσ θα νειν αυ τος ων σε αυ τον
προ ο ε τι θης φα γε τε βο ων το σω μα μ και πι ςει
στε ρε ω θη σε ε σθε

Δο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ρυ σι ον παν το ος τσ βρο τει ου γε νης το

οι κει ον α γα θε τς σς Μα θη τας ε πο τισας ευ
 φρο συ νης πο τη ρι ι ον πλησας αυ τος γαρ σε αυ τον
 ι ι ε ρο ρ γεις πι ε τε βο ων το αι μα μ και πι ςει
 στε ρε ω θη σε ε σθε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ν αι ω νων
 α μην

Α φρω να νη ρ ος εν υ μι ιν προ δο της τοις οι
 κει οις Μα θη ταις προ ε φης ο α νε ξι κακος ου μη
 γνω ση η τε ταυ τα και ου τος α συ νε τος ων ου μη η συ
 νη σει ο μως εν ε μοι μει να τε και πι ςει στε ρε ω
 θη σε ε σθε

Ἡ καταβασία

Κ υ ρι ος ων πα αν των και κτι ς ης θε ος το κτι στον
 ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τον η νω σας και το
 Πα ασ χα οις ε με λ λες θα νειν αυ τος ων σε αυ τον

προο ε τι θης φα γε τε βο ων το σω μα μ και πι ρει
 στε ρε ω θη σε σθε ε ε

Ἀρχὴ καταβασία. (Εἰρημολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος π̣ Βου ϑ

Κυ ρι ος ων παντω ω ω ω ων και κτι ι ι
 ι ι ρης θε ε ος το κτι ρον ο α πα θης πτω ω
 χε ε ευ σα ας σε αυ τω ω ω η η νω σας και
 το Πα α σχα οι οισ ε με ελ λε ες θα α α νειν
 α αυ το ος ων σε ε αυ το ο ον προ ο ο ε τι
 ι ι θης φα γε τε βο ων το ο ο σω ω μα μ
 και πι ι ι ι στει στε ρε ε ε ω ω θη η σε
 ε ε σθε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα καθίσματα
 ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος ρ̣ Δι ϑ

Ολιμ νας και αι πη η γα α α α α ας και θα

α λα ασ σας ποι η η η η σας τα πει νω σι ιν
 η η μα α α α α ασ εκ παι αι δε ευ ων α α
 ρι ι ι στην λε ντι ω ω ω ζων νυ υ υ με ε
 νο ο ο ος μα θη τω ων πο ο ο ο δας ε ε ε
 ε ε νι ψε τα α α πει νου ου ου με ε νο ο
 ος υ περ βο ο λη η ευ σπλαγ χνι ι ι ας
 και αι υ ψω ω ων η η μα α ας α πο βα α ρα
 α θρων κα α κι ι ι ας ο μο νος φι ι λα α
 αν θρω ω πο ο ος

ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον

Ο λιμ νας και πη γας και θα λασ σας ποι η σας
 τα πει νω σιν η μας εκ παι δευ ων α ρι σην λε
 ντι ω ω ζω ννυ υ με ε νος μα θη των πο ο δας ε ε
 νι ι ψε τα πει νου ου με νος υ περ βο λη η ευσ πλαγ
 χνι ας και υ ψω ων η μας α πο βα ρα α θρων κα κι ας
 ο μο νος φι λανθρω πος

Δόξα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἦχος Γα ϕ

Τ α πει ει ει νου ου ου ου με νο ο ο ος δι ε ευ
σπλα γχνι α πο दा α ας ε ε ε ε νι ψα α α ας
των Μα α θη των σθ και προς δρο μον θει ον του ου ου τς
κα α τε ευ θυ υ υ νας α πα ναι νο ο με
νος Πε τρος δε νι πτε ε σθαι αυ θις τω θει ει ει ω
υ πει ει ει κει προ ο στα αγ μα α α τι
ε εκ νι ι πτο με νος και σου ου εκ τε ε νω ως δε
ο ο ο με νος δω ρη σα α σθαι η μιν το με
γα ε ε ε ε ε λε ε ος

ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον

Τ α πει νου ου με νος δι ευ σπλα γχνι αν πο दा
ε ε νι ψας των μα θη των σου και προς δρο μον θει
ον του ου τς κα α τευ θυ υ νας α πα ναι νο με νος Πε ε
τρος δε νι πτε σθαι αυ θις τω θει ω υ πει ει κει προ ο σαγ
μα α τι εκ νι πτο με νος και σθ εκ τε νως δε ο με

νος δω ρησασθαι ημιν τω με γα ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἦχος Βου Σ

Συ νε σθιων Δε σπο τα τοις Μα θη ται αι αι

αι αις σου μυστικως ε δηλω σας την πα να γι αν

σφα γην δι ης φθο ρας ε λυ τρω θη μεν οι τα σε

πτα σ τι μω ωντες πα θη η μα α τα

Εἶτα αἰ δ΄, ε΄ καὶ ζ΄ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι Θ

Προ κα τι δων ο οπρο φητης του μυστη ρι ου σου

το α πορ ρη τον Χρι στε προ α α νε φωνη σεν ε θου κρα

ται αν α γα πη σι ιν ι σχυ ος Πα τε ερ οικ τι ρ μον τον

μο νο γε νη Υι ον γα ρα γα θε ι λα σμον εις τον

κο ο σμον α πε στει ει λας

Δο ξα σοι ο θε ος ημων δο ξα σοι

Επι το πα θο ος το πα σι τοις εξ Α δα μπη γασαν

α πα θει αν Χρι στε μο λων τοις φι λοι οις σου ει πας μεθ

υ μων του Πα σχα με τα σχειν του του ε ε πε θυμησα
τον μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο Πα τηρ εις
τον κο ο σμον α πε στει ει λε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ ε τα λαμ βα νων κρα τη ρος τοις Μα θη ταις ε
βο ας α θα να τε γεν νη μα το ος α μπε λδ δε πι ο
μαι λοι πο ο ν ου κε τι μεθ υ μων βι ι ο τευ ων τον μο
νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο Πα τηρ εις τον κο ο
σμον α πε στει ει λε

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Π ο μα και νον υ υπερ λο γον ε γω φη μι εν τη
βα σι λει α μη Χρι στε τοις φι ι λοις πι ο μαι ω στε γαρ
θε οις Θε ος υ μιν συ νε σο ο μαι ει πας τον μο νο
γε νη και γαρ με ι λα σμον ο Πα τηρ εις τον κο ο σμον
α πε στει ει λε

Ἡ καταβασία

Δ

Προ κα τι δων ο οπρο φη της του μυ στη ρι ου σου
 το α πορ ρη τον Χρι στε προ α α νε φωνη σεν ε θου κρα
 ται αν α γα πη σι ιν ι σχυ ος Πα τε ερ οικ τι ρ μον τον
 μο νο γε νη Υι ον γα ρα γα θε ι λα σμον εις τον
 κο ο σμον α πε στει ει λας

Αργή καταβασία. (Είρημολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

Προ ο κα α τι δω ωων ο ο οπρο φη η της τῃ
 μυ στη ρι ι ου σου ου το α α πο ορ ρη η η η
 τον Χρι στε προ α νε ε φω ω νη η σεν ε ε
 θου κρα α ται αι αι αν α α γα α πη σιν ι ι σχυ
 υ ος Πα α α τε ε ερ οι κτι ι ι ρ μον τον μο νο γε
 νη Υι υι ον γα ρα α α γα α α θε ι λα
 σμον εις τον κο ο ο ο σμο ο ον α α πε ε
 στει λα ας

Ωιδή ε'. Ο εἰρμός.

Ἦχος Δι

Tω συν δεσμω τη ης αγαπης συνδε ο ο ο με
νοι οι οι Α ποστολοι τω δε σπο ζο ντι των ο λων ε
αν τς Χρι στω α να θε με νοι ω ραι ς πο ο ο δας
ε ξα α πε νι ζοντο ευ α γγε λι ζο με νοι πα σι ιν
ει ρη νην

Δο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δοξα σοι

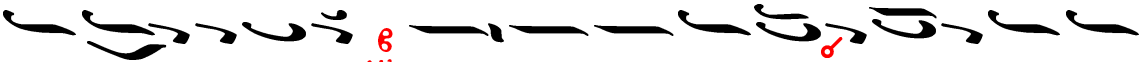

Hτο α σχε το ον κρα τς σα και υ πε ρω ον εν
αι θε ε ρι υ δωρ η α βυσ σης χα λι νς σα και θα
λασ σας α να χαι τι ζς σα Θε ου ου σο φι α υ δωρ
νι πτη η ρι βα λλει πο δας α πο πλυ νει δε δου λω ων Δε
σπο της

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Kαι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω νων
α μην

Mα θη ταις υ πο ο δει κνυ ει τα πει νω σε ως ο

 Δε σπο ο της τυ πον ο νε φε λαις δε τον πο λον πε ρι

 βα λλων ζων νυ ται λε ντι ον και κα αμ πτει γο νυ δου λων εκ

 πλυ υ ναι πο δας ου εν τη χει ρι πνο η παν τω ων των ον

 των

Ἡ καταβασία

Tω συν δε σμω τη ης α γα πης συν δε ο ο ο με

 νοι οι οι Α πο στο λοι τω δε σπο ζο ντι των ο λων ε

 αυ τες Χρι στω α να θε με νοι ω ραι ρς πο ο ο δας

 ε ξα α πε νι ζοντο ευ α γγε λι ζο με νοι πα σι ιν

 ει ρη νην

Αργή καταβασία. (Είρημολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

Tω συν δε σμω ω τη ης α γα α α πης συν

 δε ο ο με νοι οι οι Α α πο ο ο ο στο ο

 ο ο λοι τω δε σπο ο ζο ο ο ντι ι ι των ο

 ο ο λων ε αυ τες Χρι στω ω α να α θε ε

 με ε ε ε νοι οι οι οι οι οι ω ραι αι αι ρς πο

ο ο δας ε ε ξα πε ε νι ι ι ι ζο ο

ο ο ντο ευ α γγε ε ε λι ι ζο ο με νοι πα

σι ι ι ιν ει ει ρη η η νην

Ωιδή στ'. Ο εἰρμός.

Ἦχος π' Βου

Α βυσσος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ κλω σε

με και τον κλυ δω να μη κε τι φε ε ρων ως ο Ι

ω νας τω Δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο ρα ας με α

να γα α γε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Κ υ ρι ον φω νει τε ω Μα θη ται και Δι δα ασκα λον

με και γαρ πε φυ κα Σω τηρ ε βο ο ας δι ο

μι μει σθε ε τον τυ πον ον τρο πον εν ε μοι οι ε θε

α σα α σθε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω νων

α μην

Ρυ πον τισ μη εχων α πορ ρυ φθη ναι ου δει ει ται πο δας

κα θα ροι ω Μα θη ται υ μεις δε αλλ ου χι πα

αν τες ρο πη γα αρ α τα κτως εξ υ μων ε νος μαι

νε ε ται

Ἡ καταβασία

Αβυσσος ε σχα τη α μαρ τη ματων ε κυ υ κλω σε

με και τον κλυ δω να μη κε τι φε ε ρων ως ο Ι

ω νας τω Δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο ρα ας με α

να γαα γε ε ε

Ἀργή καταβασία. (Εἰρημολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος π̣ Βου θ

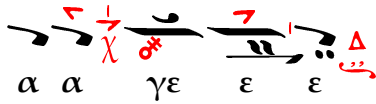
Αα βυσσος ε ε σχα α τη α μα αρ τη η μα

α των ε ε ε κυ υ κλω ω σε ε ε με και τον κλυ δω

να μη κε τι ι ι φε ε ε ρων ως ο Ι ω νας

τω ω Δε σπο ο ο τη η η βο ω ω σοι ε εκ

φθο ο ο ρα α α ας με ε ε α α να α γα

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χειρας ὁ προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ Πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Ὁ Οἶκος. Τοῦ Συμεὼν τὸν ἄμεμπτον βίον.

Τῇ μυστικῇ, ἐν φόβῳ τραπέζῃ, προσεγγίσαντες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότη, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὡσπερ κατίδωμεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες, καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ὡς προέφησεν· ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Συναξάριον τοῦ Μηναιίου.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐίκτωρος, Οὐικτωρίνου, Παππίου, Σεραπίωνος, καὶ Νικηφόρου.

Στίχ. Σπεύδεις, ὀκλάζων Κλαύδιε πρὸς σὸν γόνυ,

Τομῇ κεφαλῆς, πρὸς Θεοῦ δραμεῖν γόνυ.

Πέμπτη Κλαυδίου κεφαλὴν τάμε χεῖρ φονόεσσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχ. Θεσσαλονίκη, σχοῦσα καλὰ μυρία,

Καὶ Θεοδώραν πλοῦτον ἄσυλον φέρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρας καὶ Διδύμου.

Στίχ. Σὺν τῇ συνάθλῳ, Δίδυμε, τμηθεὶς φλέγη.

Φέρων σὺν αὐτῇ δίδυμον τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θέρμου.

Στίχ. Θέρμην ἔρωτος ἐνθέου Θέρμος φέρων,

Θέρμην πυρὸς φλέγοντος ὡς ψῦξιν κρίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν κυρίας καὶ δούλης.

Στίχ. Ἐχοῦν ἐπεσθαι κυρία τὴν δουλίδα,

Ἐκ γῆς ἰούση πρὸς Θεὸν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πομπηίου.

Στίχ. Ὡς ζῶν πρόβατον, Πομπήιε, Κυρίου

Χέεις, ἀμελχθεὶς ἀχένα ξίφει, γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ζήνων, πίσσαν χρισθεὶς καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς καὶ δόρατι ἔνδον τῆς πυρᾶς τρωθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄθλος τριπλοῦς Ζήνωνι, πίσσα, πῦρ, δόρυ.

Οἶμαι δι' ἦν ἔπασχε ταῦτα Τριάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου καὶ Τερεντίου.

Στίχ. Ἰσοῦ μετέσχον καὶ στέφους, ὡς καὶ τέλους,

Τερέντιος, Μάξιμος, οἷς τομὴ τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων νεανίδων τῶν ἀπὸ Λέσβου.

Στίχ. Ἀθληφόρους τίθησι Λεσβίας κόρας,

Μίαν, δύο, τρεῖς, τέσσαρας, πέντε ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Γεώργιος ὁ ἀθλήσας ἐν τῇ Νέᾳ Ἐφέσῳ κατὰ τὸ ἔτος ,αωα´ (1801), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τομὴν ὑποίσας, ὦ Γεώργιε, ξίφους,

Χαρᾶ ἀπέπτῃς εἰς χαρᾶς τὸ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς πληθύος τῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Βορείῳ Ἀφρικῇ ἀναιρεθέντων ἐν αὐτῇ τῇ λαμπρᾷ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα, ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος ἀρχηγοῦ τῶν Βανδάλων Γιζερίχου. (459)

Στίχ. Λατρεύοντες Ἀρνίον ἡμέρα νίκης,

Ἀπῆρθησαν πεφοινιγμένοι εἰς δόξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀργυρῆς, τῆς ἐκ Προύσης, ἐν Πικριδίῳ μαρτυρησάσης ἐν ἔτει ,αψκα´ (1721).

Στίχ. Ἡ Ἀργυρῆ δὲ τοῖς φυλακῆς βασάνοις

Ἵπὲρ τὸ ἀργύριον ἡμᾶς φαιδρύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Παναγιώτου, τοῦ νεανίου, τοῦ ἐκ Πελοποννήσου καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀθλήσαντος, ἐν ἔτει ,αωκ´ (1820).

Στίχ. Ὁ Παναγιώτης ἀποτμηθεὶς τῷ ξίφει,

Ἀπάντων Ἁγίων ὁμόσκηνος ὤφθη.

Καὶ τοῦ Τριωδίου τὸ παρόν.

Τῇ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἐκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα

έορτάζειν· τὸν ἱερόν Νιπτῆρα, τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδή τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχήν, καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν.

Στίχ. Εἰς τὸν Ἱερόν Νιπτῆρα.

Νίπτει μαθητῶν ἑσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὐ ποῦς πατῶν ἦν εἰς Ἐδέμ δειλῆς πάλαι.

Εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον.

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος· Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἷμα, Σῶμα Δεσπότου.

Εἰς τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχήν.

Προσεύχη· καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἱμάτων,
Χριστέ, προσώπου· παραιτούμενος δῆθεν
Θάνατον, ἐχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

Εἰς τὴν Προδοσίαν.

Τί δεῖ μαχαιρῶν; τί ξύλων, λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸν θανεῖν πρόθυμον εἰς κόσμου λύτρον;

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

* * *

Εἶτα αὶ ζ' καὶ ἡ' ῥοδαὶ τοῦ κανόνος.

Ῥοδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος π' Βου

Ο ἰ παιδες ἐν Βα α βυ λω νι κα μι νϷ φλο ο

ο γα α ϝκ ε πτη ξαν αλλ ἐν με σω φλο γος ε εμβλη

θεν τες δρο σι ζο με νοι ε ψαλλον ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ο Θε ο ος των πα τε ρων η μων

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ν ευ στα ζων κα ρα αν Ι ου δας κα κα προ βλε ε

ε πω ων ε κι νη σεν ευ και ρι αν ζη των πα α ρα δϷ

ναϊ τον κρι την εις κα τα κρισιν ος παν των εστι Κυ ρι

ος ο Θε ο ος των πα τερων η μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Υ μιν ο Χρι στο ος τοις φιλοις ε βο α ει ει

εις πα α ρα δωσει με ευ φρο συ νης λα θοντες α α γω

νι α και λυ πη συ νει χοντο τις ου τοσ φρα σον λε

γοντες ο Θε ο ος των πα τερων η μων

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω νων

α μην

Μ εθ οσ τις ε μου ου την χει ρα τρι βλι ω βα α

αλ λειι θρα συ τη τι του τω πλην κα λον ην πυ λας βι ου

πε ρα σαι μη δε πο τε του τον ος ην ε δη λθ δε ο Θε

ος των πα τερων η μων

Η καταβασία

Ο ι παι δεσ εν Βα α βυ λω νι κα μι νθ φλο ο

ο γα α ρκ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο γος ε εμβλη

Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ γα και υ περ υ ψα ς ς τε

εις παντας τς αι ω νας

ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δοξα σοι

οι δαι τη μο ο νες οι μα καρι στοι εν τη

σι ων τω λο ο ο γω προ σκα αρ τε ρη σαν τες οι

Α πο στο λοι πα ρει πον το τω ποι με νι ι ως αρ νες

και συ νη μμε ε νοι ω ουκ ε χω ρι σθη σαν Χρι στω

θει ω λο γω τρε φο με νοι ευ χα ρι στω ως ε βο ων

τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ γα και υ πε ρ υ ψα ς ς

τε εις παντας τς αι ω νας

Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ε ευ μα α τον Κυ ρι ον

Νο μου φι λι ι ασ ο δυ σω νυ μος Ι

σκα ρι ω της γνω ω μη ε πι ι λα θο με νος ους

ε νι ψα το ηυ τρε πι σε προς προ δο σι ι αν πο δας

και σου ε σθι ι ων αρ τον σω μα θει ον ε πη ρε

πτερ νι σμον ε πι σε Χρι στε και βο αν ου συ νη κε
τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ γα και υ πε ρυ ψα ς ς
τε εις παντας τς αι ω νας

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω νων
α μην

Εδε ξι ου ου το το ο λυ τη ρι ον της α
μαρ τι ας σω ω ω μα ο α α συ νει δη τος και το
αι μα το χε ο με νον υ περ κο σμ ς το θει ον αλλ ουκ
η δει το πι ι νων ο ε πι πρα σκε τι μης ου κα
κι α προ σω χθι σε και βο αν ου ου συ νη κε τον Κυ
ρι ον υμ νει τε τα ερ γα και υ πε ρυ ψα ς ς τε
εις παντας τς αι ω νας

Ἡ καταβασία

Χ Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου ου με εν
τον Κυ ρι ον

Νο μων πα τρω ω ν οι μα κα ρι στοι εν Βα
βυ λω νι νε ε ε οι προ κι ιν δυ νευ ον τες βα σι

λευ ον τος κα τεπ τυ ξαν προ στα γης α α λο γι στῃ και συ
 νη μμε ε νοι ω ουκ ε χω νευ θη σαν πυ ρι του
 κρα τῶν τος ε πα ξι ον α νε μελ πο ον τον υμνον τον
 Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ γα και υ περ υ ψῆ σ ῆ τε
 εις παν τας τῆ ς αι ω ω να α α α ας

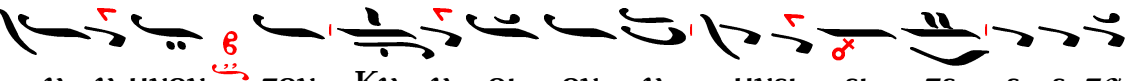
Ἀρχὴ καταβασία. (Εἰρηολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

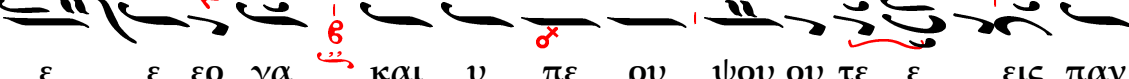
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νῶ με εν
 το ον Κυ ρι ο ον
Nο μων πα τρω ω ω ων οι οι οι μα κα α α
 ρι ι ι στοι εν Βα βυ λω ω νι νε ε οι
 προ ο κιν δυ υ νε ε ε ευ ο ο ο ο ντε ε
 ε ε ες βα σι λε ευ ον τος κα τε ε ε πτυ υ
 υ ξαν προ στα γη η ης α λο γι ι ι ι στῃ
 και συ νη μμε ε ε νοι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ω ουκ ε
 χω ω νευ θ η η σα πυ υ υ ρι του κρα τῶν

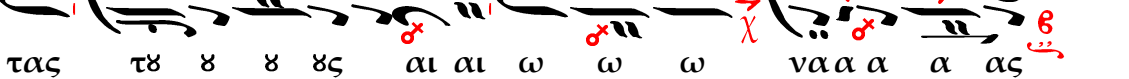
 τος ε ε πα α ξι ον α νε με ε ελ πο ο ον τον υ

 υ υ μνον τον Κυ υ ρι ον υ μνει ει τε ε ε τα

 ε ε ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε ε εις παν

 τας τϑ ϑ ϑ ϑς αι αι ω ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ ψάλλεται ἡ

Ὠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος π̄ Βου

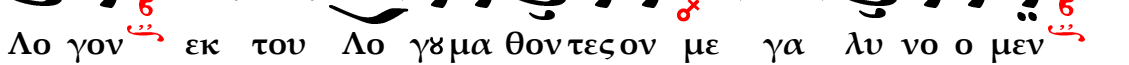
Ε νι ας δε σπο τι κης και α θα να του ου τρα

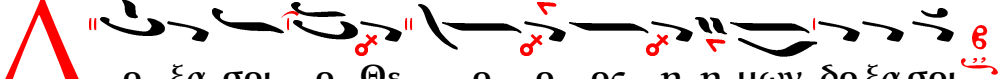
 πε ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι

 στοι δευ τε α πο λαν σω μεν ε πα να βε βη κο ο τα

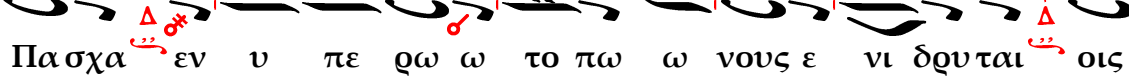
 Λο γον εκ του Λο γμα θον τε σον με γα λυ νο ο μεν

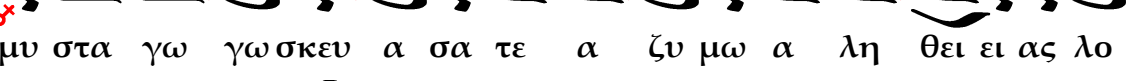
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Α πι τε τοις Μα θη ταις ο Λο γος ε φη η το

 Πα σχα εν υ πε ρω ω το πω ω νους ε νι δρυ ται οις

 μυ στα γω γω σκευ α σα τε α ζυ μω α λη θει ει ας λο

 γω το στε ρ ρον δε της χα ρι τος με γα λυ να α τε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Δ η μι ουρ γον ο Πα τηρ προ των αι ω νων Σο

φι αν γεν να αρ χην ο δων με εις ερ γα ε κτι σε τα

νυν μυ στι κως τε λθ με να Λο γος γαρ α κτι στο ος ων φυ

σει τας φω νας οικει ουμαι υ υ νυν προ σει λη η φα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ω ς αν θρωπος υ παρ χω ου σι α ου φα αντα

σι α ου τω θε ος τω τρο πω της α ντι δο σε ως η

φυ σις η ε νω θει σα μοι Χρι στον ε να δι ο ο με γνω

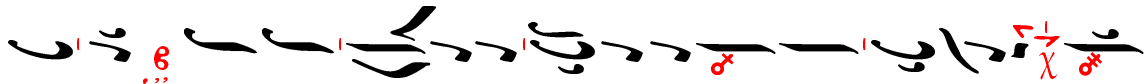

τε τα εξ ων εν οις α περ σω ω ζον τα πε φυ υ κα

Η καταβασία

Η ενι ας δε σπο τι κης και α θα να του ου τρα

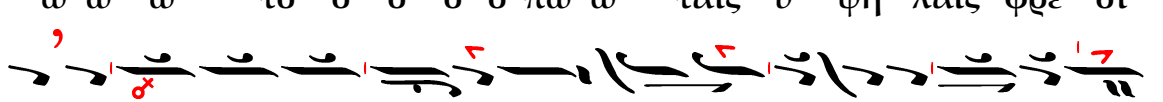
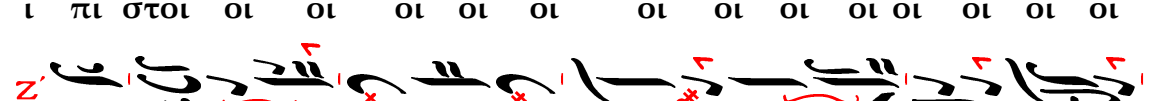

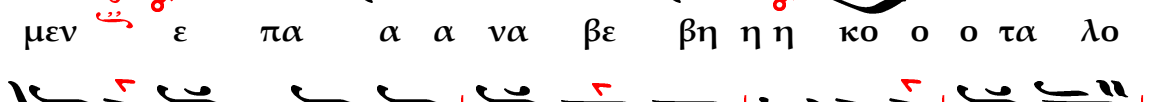
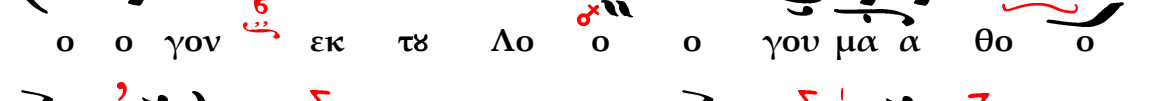
πε ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι

στοι δευ τε α πο λαν σω μεν ε πα να βε βη κο ο τα

 Λο γον εκ του Λο γμα θον τες ον με γα λυ νο ο με

 ε εν

Αρχή καταβασία. (Είρημολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

 ε ε νι ι ας δε σπο ο τι ι κη ης και α θα

 να α α του ου ου τρα α πε ε ε ζης εν υ πε ρω

 ω ω ω το ο ο ο ο πω ω ταις υ ψη λαις φρε σι

 ι πι στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

 δευ τε ε ε α πο ο λα α α αυ σω ω ω

 μεν ε πα α α να βε βη η η κο ο ο τα λο

 ο ο γον εκ τσ Λο ο ο γου μα α θο ο

 ντες ον με ε ε γα α λυ υ νο ο ο με ε εν

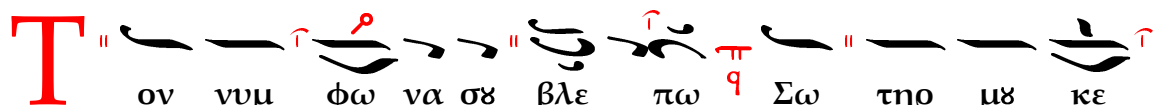
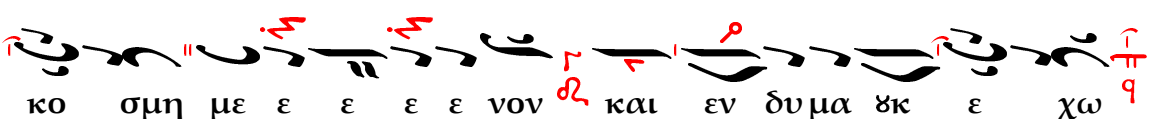
Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:

Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. Αυτόμελον.

Ἦχος ἰβ' Γα ρ

 ον νυμ φω να σα βλε πα σω τηρ μη κε

 κο σμη με ε ε ε ε νον και εν δυ μα ρκ ε χω

ι να ει σελ θω εν αυ τω λα μπρου νον μ8
την στο λην της ψυ χης φω το δο τα και σω
ω σο ον με

Tον νυμ φω να σα βλε ε ε πω ω ω ω ω
9 Σω τηρ μ8 κε κο σμη με νον και εν δυ μα 8κ
ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω ω ι να ει σελ
θω εν αυ τω λα μπρου νον μ8 την στο λην της
ψυ χης φω το δο τα και σω ω σο ον με

Tον νυμ φω να σα βλε ε ε ε ε πω ω ω ω ω
ω 9 Σω τηρ μ8 κε κο σμη με νον και εν δυ μα
8κ ε ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω ω ι να
ει σελ θω εν αυ τω λα μπρου νον μ8 την στο
λην της ψυ χης φω το δο τα και σω ω σο ον
με

AINOI

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω
 ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον
 ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ
 μνος τω ω ω Θε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι α
 αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
 εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνος τω ω
 ω Θε ε ε ε ω

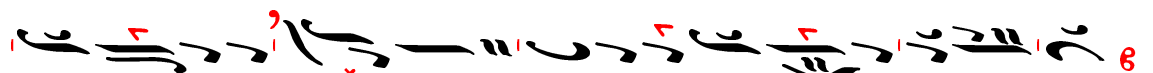
Ἰακώβου Πρωτοψάλτου "Αἰνεῖτε" ἄργόν.

Ὅταν προσκυνᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς ἁγίας εἰκόνας.

Α ι νει ει ει ει ει ει ηει ει ει ει τε α α
 α α α α α αυ τον πα α α α α α αν τε
 ε ε ε ε ηε ε ε ες οι οι Α α αγ γε ε ε ε ε
 λοι α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου αι
 νει ει ει ει ει ηει ει ει ει τε α α α α α α

 α α αυ το ον πα α α α α α σαι αι αι αι αι

 λαι αι αι αι Αι δυ υ να α α μει ει ει ει ει εις

 α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι οι οι

 προε ε ε ε ε λιε ε ε σοι προε ε ε πει υ υ μνο ος

 τω ω ω ω ω ω ω λω ω ω ω Θεε ε ε ε

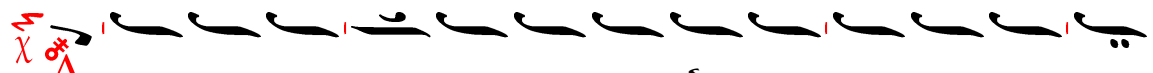

 ε ε ε ε ε ε ε υ υ μνος τω ω ω ω Θε

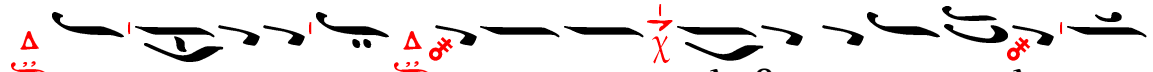

 ω ω ω

Η Στιχολογία (Ψαλμοί ρμη', ρμθ') καί
 Ιστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

 Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις αυ του

 αι νει τε αυ τον κα τα το πληθους της με γα λω συ

 νης α αυ του

 Σ υν τρε χει λοι οι πον το συ νε ε δρι ο ον τω ω

 ων Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και

 κτιστην των α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα

 δω ω ση ω τω ων α α α νο ο ο μων ω

των α α πι ι ιστων ο τι τον ερ χο μενον

κρι ναι ζω ωντα ας και νε ε κρους ει εις κρι σι ι ι ιν ευ

τρε ε πι ι ι ζου ου ου σι τον ι ω με νο

ο οντα α πα α θη προς πα αθος ε ε ετοι μα α

ζου ου ου σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με με γα σου

το ε λε ε ος δο ο ο ξα α α σοι

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ γος αι νει τε

αυ τον εν ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α

ρα

Ιου δας ο πα ρα α νο μοσ Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει ρα εν

τω τρου βλι ω ω με ε τα α α σου ε ξε τει νεν

α νο μοι οι οισ τας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ

γυ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι

σα με νοσ τι μην σε τον α τι μη η η τον ουκ ε

φρι ξε ε πω ω ω λη η η σαι ο τους πο δας υ
φα πλω σας ε πι το νι ψαι αι αι το ο ον Δε σπο ο
την κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι
τοι οι οισ α α νο ο ο μοις χο ρου δε α πο στο ο
λω ων ρι ι ι φεις και τα τρι α κοντα ρι ι ψας αρ
γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον α να
στα α α σι ι ι νουκ ει ει δε δι ης ε λε ε
η σο ο ον η η η η μας

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

I ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι
ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ υ
ρι ον τον Δε σπο την των α παν των ως δου λον πε ε
πρα κε ε τοι οι οισ πα α α ρα α νο ο ο μοις ως
προ βα τον ε πι σφα γη ην ου τως η η κο λου

ου ου ου θει ο Α μνος ο του Θε ου ο Υι ο ος ο ο
του Πα α τρος ο μο ο νος πο ο λυ ε ε ε
λε ε ε ε ος

Χ Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι νει
τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλλα λαγ μου πα σαπνο η
αι νε σα τω τον Κυ υ υ ρι ον

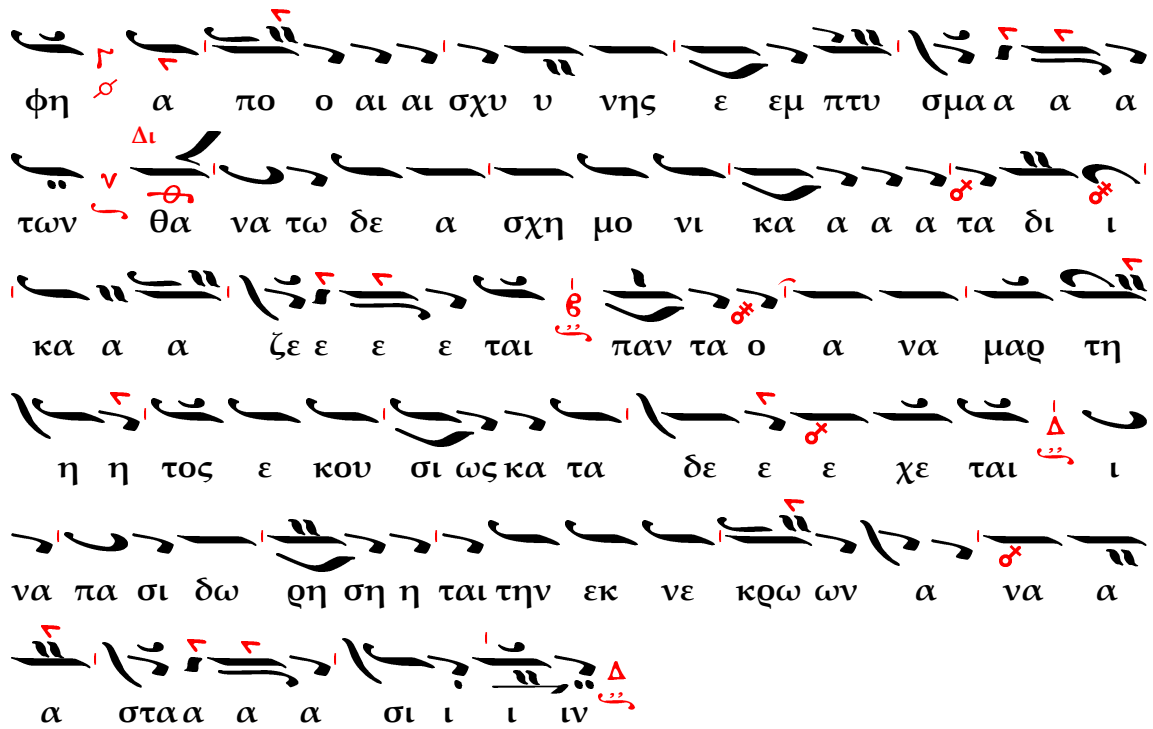
Ι ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης και
ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και δι α α
α βο ο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε
φα αν θη η κο λου θει γαρ τω Δι δα α σκα α α λω
και καθ ε α αυ τον ε με λε ε τη σε τη ην
προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν ε εν ε ε α α
αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου τον και κερ δη
η σω τα συ να χθε εν τα χρη η μα α α τα
πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη η ναι και

τον Ι η η σου ουν δο λω κρα α τη θη η η η
ναι α πε δω κεν α σπα σμον πα ρε ε ε ε δω κε ε
το ο ον Χρι ι ι στον και ως προ βα τον ε πι σφα
γην ου τω ω ως η η η κο λου ου θει ο μο νος
ευ σπλα αγ χνος και αι φι λα α αν θρω ω ω
πος

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α α μην

Ο ν ε κη ρυ υ υ ξεν α α μνον Η η η σα
ι ι ας ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου ου
σι ι ι ι ον και τον νω τον δι ι δω ω σιν ει εις
μα α α στι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα
πι ι ι σμα τα το δε προ σω πονουκ α α πε ε στρα

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,

ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐρωτηθῆναι δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα. Ἄρχεται δὲ ὁ β' χορός.

Ἦχος πλ' Β' Νη ς

Σ^{Νη} η με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν η
χθη συ νε ε ε ε δρι ι ι ι ον και κατ αυ του
κε να α ε βου ου λευ σαν το ο πα ρα δου ναι
Πι ι λα α τω εις θα να τον τον α νε ε ε ευ θυ
υ υ υ νον ση με ρον των των χρη μα τωων α αγ χο ο
ο νην Ι ου δας ε αυ τω ω πε ε ρι τι ι

ι θη η η η σι ^{Νη} και στε ρει ει ται κα ατ α αμ φω

ζω ης προ ο σκαι αι αι ρου και αι αι θει ει ει ει ας

ση με ρον Κα ι α φας α κων προ φη η τε ευ ει

συμ φε ε ε ρει ει λε ε ε γων υ περ του λα ου ου

ου ε ε να Α πο ο ο λε ε ε ε σθαι ηλ θε

ε γαρ υ περ των α μαρ τι ω ν η μων του πα α

θειν ι ι να α η η μας ε λε ευ θε ε ρω ω ω ση

η εκ της δου λει ει ας του ε εχ θρου ως α γα

θο ο ος και φι λα α α αν θρω ω ω πος

Ο ε σθι ων αρ τες μου ε με γα λυ νεν επ ε

με ε ε ε πτε ερ νι ι σμον

Σ η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει ας

κρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε ξι

ι ι ας α να α κα λυ πτει τη η η η ν μο ο ο ο ρ φην

ουκ ε τι των πε νη τω ω ω ω φρο ον τι ι ι ζει ει

Δι Πα
 οὐκ ἐ ἐ τι το μύρον πι ι πρᾶ α α σκείει το ο
 ο τη η ης α μαρ τω ω λου αλ λα α το ου ου ρα
 Νη
 νι ι ο ον μυ υ υ ρο ον και ἐξ αυ του νο σφι
 ζε ἐ ἐ ται τα αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι α τρε
 Δι
 χει προς Ι ου ου δαι αι ους λε ἐ ἐ γει τοις πα α ρα
 Νη
 νο ο ο μοι ο ις τι μοι θε λε τε ε δου ου ναι κα γω υ
 μιν πα ρα δω ω ω σω ω α α αυ τον ω φι
 λα ρ γυ ρι ι α α α σ προ δο ο ο του ου ευ ω
 νον ποι ει ει ται τη ην πρᾶ α σιν προς την γνω μην των α
 γο ρα ζο ο ον των του πω λου με ε νου την πρᾶ γμα α
 τει ει ει αν ποι ο ι ο ι ει ει ει ει ται οὐκ ακρι
 βο λο γει ται προς τη ην τι ι μην αλλ ως δου ου λον φυ
 Δι
 γα δα α πε ε ε εμ πο ο ο ο λει ε θος γαρ τοις
 Νη
 κλε επ του ου σι ρι πτειν τα τι ι ι ι μι ι ι ι α
 νυν ε βα λε τα α α γι ι α τοις κυ σιν ο μα α
 Δι
 α α θη η η η της η γαρ λυ σα της φι λα α

α αρ γυ υ ρι ι ι ας κα τα του ι δι ου
ου Δε ε ε σπο ο ο του ου μαι αι νε ε σθαι ε
ποι οι η σε εν α α αυ τον ης τηην πει ειραν φυ
υ γω ω μεν κρα α α ζο ο ον τες μα κρο θυ υ με
Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ε ξε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει ε
πι το ο ο ο α α α αυ το

Ο τρο πος σου δο λι ο τη το ος γε ε ε
μει πα α α ρα α νο με Ι ι ι ου ου ου ου δα
νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε κερ δη
η σα ας μι σαν θρω ω ω πι ι ι ι αν ει γαρ
πλου τον η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει
αν δι ι δα α σκον τι ε ε ε φοι οι οι οι τας
ει δε ε και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε
πω λεις τον α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις

μι αι φο ο ο νι ι ι ι αν φρι ξον η η
λι ι ε στε ε να α ξον η η γη και κλο νου με ε νη
βο ο ο η η η η σον α νε ξι ι κα α
κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Λο γον πα ρα νο μον κα τε θεντο κατ ε μου
ρι ε Κυ ρι ε μη ε γκα τα λι ι ι ι πη η η ης
με

Mη δει ει εις ω πι ι στοι του δε σπο τι
ι κου δει ει πνου α α μν η η τος μη δεις ο λως ως
ο Ι ι ου ου δας δο λι ι ως προ ο σι ι τω τη
τρα α α πε ε ε ε ζη ε κει νο ος γαρ τον
ψω ω μο ον δε ξα α α με ε ε ε νος κα τα
του αρ του ε χω ω ω ρη η η η σε σχη μα τι
ι μεν ω ω ν μα θη η της πρα αγ μα τι δε ε πα ρω ω
ω ω ω ω ν φο ο νε ε ευ της τοις μεν Ι ου

Δαι οἰς συ νν α α γαλ λο ο ο με ε ε ε νος
 Νη
 τοῖς δε α πο ο στο ο λοῖς συν αυ λι ζο ο ο ο με
 ε ε ε νος μι σων ε ε φι ι ι λει ει φι λων ε ε
 πω ω λει τον ε ξα γο ρα σα αν τα η μα α ας
 Δι Νη
 τη ης κα α τα α α ρας τον Θε ο ον και Σω τη
 η ρα των ψυ χω ω ω ω η η η η μων

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω Πνε
 ε ε ευ μα α α α τι

Ο τρο πος σου δο λι ο τη το ος γε ε ε
 μει πα α α ρα α νο με Ι ι ι ου ου ου ου δα
 Δι Νη
 νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε κερ δη
 η σα ας μι σαν θρω ω ω πι ι ι ι αν ει γαρ
 πλου τον η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει
 αν δι ι δα α σκον τι ε ε ε φοι οι οι οι τας
 ει δε ε και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε

πω λεις τον α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις
 μι αι φο ο ο νι ι ι ι αν φρι ξον η η
 λι ι ε στε ε να α ξον η η γη και κλο νου με ε νη
 βο ο ο η η η η σον α νε ξι ι κα α
 κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ νῦν. Ἦχος Πα.

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Μυ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους μα α θη η τας
 ε ε δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων ω φι ι
 λοι οι ο ρα α α α α τε μη δεις υ μας χω ρι
 ι σει ει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχω ω α αλλ υ πε ερ
 του κο ο ο σμου μη ουν σκαν δα λι ι ζε σθε Ε
 ε εν ε ε ε ε μοι ου γαρ ηλ θον δι α κο ο νη
 η θη η ναι αλ λα α δι α κο νη η η σαι αι και
 δου ναι τη ην ψυ υ χη ην μου λυ υ υ τρο ον υ πε ερ του

Εἶτα ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἱερεὺς:

Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτῃ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. Cα' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἀ΄ χορὸς τὸ τροπάριον. ᾠχος πλ. δ΄.

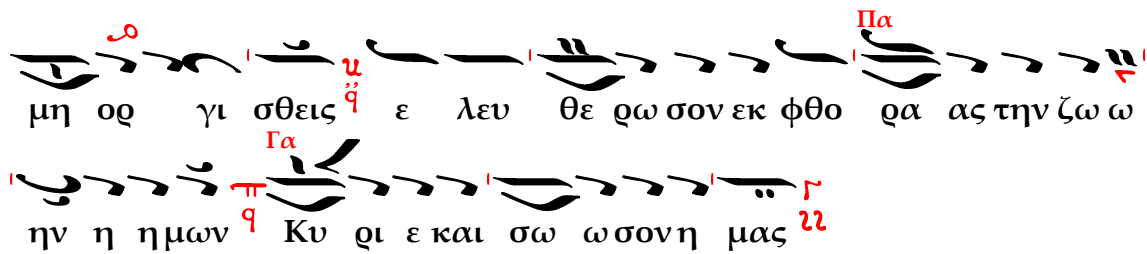
Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχήν, τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Καὶ εὐθύς τὸ τροπάριον τῆς προφητείας.

ᾠχος Γα ϕ

Ο^{Γα} ρα πι σθεις υ περ γε ε νς αν θρω πων και
μη ορ γι σθεις ε λευ θε ρω σον εκ φθο ρα ας την ζω ω
ην η ημων Κυ ρι εκαι σω ω σον η μας
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω Πνευ μα α τι
Ε λευ θε ρω σον εκ φθο ρα ας την ζω ω ην η ημων Κυ ρι
εκαι σω ω σον η μας
Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι αι ω
νων α μην
Ο^{Γα} ρα πι σθεις υ περ γε ε νς αν θρω πων και

Ὁ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς πβ΄ (82).

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Στίχ. Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ια΄ 18-23. ιβ΄ 1-5, 9-11, 14-15).

Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ γνῶσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων· ἐπ’ ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες· Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθῶθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας· Οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου· εἶδὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἴδου ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ’ αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν· ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθῶθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλήν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθνήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρρίζωθησαν· ἐτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με· οἶδάς με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἄθροισον αὐτούς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν· ἄγνισον αὐτούς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν· ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν· Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν· σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ

ἐκλύουσί σε.

Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας.

Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ· Ἴδου ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλέησω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς οε΄ (75).

Εὐξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραήλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε ἐλέησον (τρὶς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἄπαξ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσάμενων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,

κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,

ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *